

சிவி. சிவநுதனப்பன்

அங்குரி ஜீவா

A. Suppaskamadam

Strathdon, DW

7-7-2002

சிலை

சில நினைவுகள்

- அந்தனி ஜ்வா -

மலையக வெளியிட்டகம்

த.ப.கீ.ல. 32,

கண்ணி

சி.வி. சில நினைவுகள்

முதற் பதிப்பு : 2002

அட்டை எழுத்தமைப்பு : எஸ். டி. சாமி

வெளியீடு : எண் 21
மலையக வெளியீட்டகம்
த. பெ. இல. 32,
கண்ணி.

C.V. Cila Ninvuhal

First Edition : 2002

Published by : Anthony Jeeva
Hill Country Publishing House
P. O. Box 32,
Kandy, Sri Lanka.

Price : Rs. 65.00

Printed By : Print-Ex Graphics,
31/2, De Soyza Lane, Kandy.
074 477303

பதியுரையும் சில குறிய்களும்

ஒரு கவிஞர் இறந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குள் அவனைப் பற்றிப் புரலாறு எல்லாம் எழுத்தில் வந்து விட வேண்டும்.

ஏனென்றால் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குள் அக்கவிஞரோடு நேருங்கி பழகிய தலைமுறை மறைந்து விடும். அதன் பிறகு எழுதப்படும் நூல்களுள் புனைந்துரை இடம் பெறும்.

கவிஞர் அவதார புருஷன் ஆகிவிடுவான். இவ்வாறு பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பற்றிய நூலை தொகுத்த கவிஞர் முருக சுந்தரம் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதனைப் படித்த பொழுது, என் நினைவில் தோன்றிய எண்ணங்கள்தான்.

சி.வி. சில நினைவுகள்

சி.வி. மறைந்து பதினேழு ஆண்டுகளாகி விட்டன.

சி.வி. வாழும் பொழுதே அவரைபற்றி எழுதினேன்.

சி.வி. மறைந்து ஓராண்டு நிறைவிள் பின்னார், மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் சவுது ஆண்டு விழாவில் எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் எழுதிய “சி.வி. சில சிந்தனைகள்” என்ற நூலை வெளியிட்டோம்.

அந்த நூல் சி.வி. யின் ஆளுமையை மிக சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியது.

மலையக மக்கள் கவிமணியான சி.வி.யோடு பழகியது, வாரம்

ஒரு தட்டையொவது அவரை சந்தித்து உரையாடியது. எல்லாம் என் நெஞ்சில் நீங்கள் நினைவுகளாக இடம் பெற்றிருந்தன.

அந்த நினைவுகளை எழுத்தில் பதிவு செய்ய விரும்பினேன்.

‘நவமணி’ வார இதழில் ‘மலைச்சாரல்’ என்ற பகுதியை வாராவாரம் தயாரித்து வழங்கிய பொழுது “மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி. சில நினைவுகள்” என்ற தலைப்பில் என மனப்பதிவுகளை பதிவு செய்தேன்.

அதனை வெளியிட்ட ‘நவமணி’ பிரதம ஆசிரியர் எம்.பி.எம். அஸ்வர் அவர்களுக்கும் என்னையும் என் எழுத்துக்களையும் மதித்து இதனை நாலுருவில் வெளியிட வேண்டும் என்று உற்சாகப்படுத்திய ‘ப்ரவாகம்’ அக்ரம் அவர்களுக்கும் இதனை சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டு தந்த “Print - Ex” அச்சக நிறுவனத்தாறுக்கும் எப்பொழுதும், எனக்கு மனநிறையை தரும் அட்டைப்படத்தை உருவாக்கி தரும் ஓவியர் எஸ்.டி.சாமிக்கும் என் பணிதொடர ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் நல்கும் அனைவருக்கு இதயழூவமான நன்றியை தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

தோழமையுடன்
அந்தனி ஜீவா

சிவி. சுப்ரமணியன்

இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில் மலையக இலக்கியம் என்ற தனித்துவ மிக்க இலக்கிய முயற்சிகள் பேசப்படுவதற்கு முன்னோடியாக திகழ்ந்தவர் மலைய மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை. இவர் இன்று நம்மோடு இல்லை. இவர் மறைந்து இந்த ஆண்டுடன் (19.11.1984) பதினாறு ஆண்டுகளாகிவிட்டன. மறக்கவும் மறநக்கவும் முடியாத இலக்கியவாதி இவர்.

சி. வி. இன்று நம்மிடையே இல்லாவிட்டாலும் அவரது நினைவு என்றென்றும் போற்றப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அவரைப் பற்றிய நினைவுகள் என்றும் என் நெஞ்சத்தில் பசுமையாகவே இருக்கிறது. அவரைப் பற்றிய ஆற்றல்களை இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

சி. வி. என்ற இரண்டெழுத்துக்களில் நண்பர்களிடையேயும், தொழிற் சங்க, வட்டாரத்திலும், இலக்கிய உலகிலும், ஆங்கிலம் கற்ற வாசகர் வட்டத்திலும் நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர், மலையக மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளையாகும். ஆங்கிலத்தில் எழுதி புகழ் பெற்ற அழகு, சுப்பிரமணியம், டி. ராமநாதன், ராஜா புரக்டர் போன்ற இலக்கிய கார்த்தாக்கங்கள் வைத்து போற்றப்பட வேண்டியவர் சி. வி.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அதிகமாக வெளிப்பட்டது ஆங்கில கவிதைகளில் தான். ஆர். ஆர். குரோசெட் தம்பையா, தம்பிமுத்து போன்ற ஆங்கிலத்தில் எழுதிய தமிழ் கவிஞர்களோடு சி.வி.யும்

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை என்ற மாணு நேயமிக்க கவிஞரோடு பழகியவர்களுக்குத் தெரியும் அவரது ஆளுமை அவர் உயிர் வாழ்ந்த பொழுது கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அவருடன் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவரோடு போய் கொஞ்ச நேரம் உரையாடுவது அந்தமான ககானுபவமாகும்.

சி.வி. என்னை ஆக்கிரமித்த அந்தமான மனிதர் தான் பிறந்த மலையக தொழிலாளர் சமூகத்திற்கு தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற காரணத் தீற் காக ஆசிரியர் தொழிலைத் துறந்து முழுநேர தொழிற்சங்கவாதியாக மாறினார். அந்த மக்களின் பிரதிநிதியாக மஸ்கெலியாவில் போட்டியிட்டு 1947 ஆம் ஆண்டு நாடானு மன்றத்திற்கு தெரிவானவர்.

மலையக நாட்டார் பாடல்கள் மீது சி.வி.க்கு மிகுந்த ஈடுபோடுவேண்டு. அவற்றை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் சேகரித்து வந்தார். அவற்றை தொகுத்து மலைநாட்டு பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் பெளியிட்டுள்ளார். சி.வி.க்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி மீது பெரும் மதிப்புண்டு. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் ஆழமாக நேசித்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் உரையாடுவதை அருகில் இருந்து பார்த்துள்ளேன்.

ஒரு தடவை இவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது, “ஏன் ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறீரார்” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் அமைதியாக சிரித்தவாறு “தமிழின் எல்லைக்கப்பால் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் துயரம் தோய்ந்த அவளங்களை அறிய வைக்க முடிகிறது” என்றார். அது எத்தகைய உண்மை என்பது பலருக்கு தெரியும். அவரது “தேயிலைத் தோட்டத்திலே....” என்ற ஆங்கில கவிதை நூலின் மூலம் மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்களை, சோகங்களை அவர்களது பண்பாட்டு பார்ம்பரியங்களை சர்வ தேசமும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

சி.வி. அவர்கள் பேசும்பொழுது நகைச்சுவையாக பேசவார். மற்றவர்கள் மனம் புண்படாமல் கருத்துக்களை தெரிவிப்பார். அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாலே போதும் பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். சி.வி. யை சந்தித்து உரையாடியது, பலதும் பத்தும் பேசியது... மலையக இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு செய்ய வேண்டிய பணிகள் பற்றி

கூறியது போன்றவைகள் இன்னும் என் நெஞ்சில் நீங்காத நினைவுகளாக திகழ்கின்றன.

முதன் முதலில் சந்ததேன் !

மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி. அவர்களை முதன் முதலில் எங்கே? எப்படி சந்தித்தேன் என் ஞாபகக் குறிப்புகளை புரட்டிப் பார்க்கிறேன்.

அவைகள் எங்கோ சிறகடித்துப் பறக்கின்றன. ஒரு தடவை இளம்பிறை ‘சஞ்சிகை’ நடத்திய எம். ஏ. ரஹ்மானின் ‘ரெயின்போ’ அச்சகத்திற்கு எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வை. சந்திக்க சென்றிருந்தேன்.

அப்பொழுது வெண்ணிற ஆடையில் ஒரு கம்பீரமான உருவம் அமர்ந்திருந்தது. அவர்தான் சி.வி. என் அறிந்து கொண்டேன்.

அமைதியாக எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அவருடன் அச்சம் காரணமாக எதுவுமே பேசவில்லை.

பின்னர் கவிஞர் பராக்கிரம கொடிதுவக்கு வெளியிட்ட ‘இந்து சா ஸங்கா’ என்ற கவிதை நூலின் வெளியீட்டு விழாவின் போது மீண்டும் அவரை சந்தித்தேன். ஒரு புன்னகையுடன் விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

ஆனால், அவரை முழுமையாக அறியும் வாய்ப்பு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நிச்சயமாக நினைவு கூறவேண்டும்.

இலங்கை வானொலியில் மலையக மக்களுக்கு ‘குண்றின் குரல்’ என்ற அரைமணி நேர நிகழ்ச்சிக்கு ஒன்று ஒலிபரப்பானது. அதனைத் தொடக்கி தொகுத்து வழங்கியவர் மலையக இலக்கிய முன்னொடியான இர. சிவலிங்கமாகும்.

இர. சிவலிங்கத்திற்கு பின்னர் பதுளையைச் சேர்ந்த மு. நித்தியானந்தன் அந்த நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்கிய பொழுது “மலையக நாடகங்கள்” என்ற நாள் எழுதிய கட்டுரையை என்னையே வாசிக்கும் படி அழைத்திருத்தார்.

அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்ற வாணினாலி நிலையம் சென்றிருந்த பொழுது, அங்கு மக்கள் கவிமணி சி.வி.யும் வந்திருந்தார்.

என்னை கண்டதும் புன்னகை தவழும் முகத்துடன் என்னை அருகில் வரும்படி அழைத்தார். என்னைப் பற்றி மிகவும் அக்கறையுடன் விசாரித்தார்.

பின்னர் என் கரத்திலிருந்த மலையக நாடகங்கள் என்ற கட்டுரையை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்தார்.

“உங்களுடன் இந்த கட்டுரையைப் பற்றியும் மலையக இலக்கிய சம்பந்தமாக பேச வேண்டும்... வசதியிருக்கும்பொழுது எனது தொழிற்சங்க காரியாலத்தில் வந்து சந்தியுங்கள்” என்றார்.

“உங்களை சந்தித்துப் பேச எனக்கும் ஆசை” எனக் குறிப்பிட்டேன்.

வாணினாலி நிலையத்தில் மு. நித்தியானந்தன் அழைப்பின் பேரில் ஒலிப்பதிவு அறைக்குள் சென்றோம்.

அங்கே பிரபல இசையமைப்பாளர் முத்துசாமியும், பாடகி கலாவதியும் இருந்தனர். அவர்களுடன் இன்னொருவர் இருந்தனர். அவர் எனக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமான கவிஞர் அழகுப்பிள்ளை. அன்று மலையக நாட்டார் பாடல்கள் சில ஒலிப்பதிவு செய்து அதற்குரிய விளக்கத்தை கூற வந்திருந்தார் மக்கள் கவி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை.

பாடலுக்கான இசையமைப்புக்கான ஒத்திகை நடைப் பெற்றது. அதனைப் பார்த்து கொண்டிருந்த சி. வி., நித்தியானந்தனை அழைத்து தாலாட்டு ஒப்பாரி போன்றவையின் தாளம், இசை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். சி.வி. கூறியவற்றை நித்தியானந்தன் இசையமைப்பாளர் முத்துசாமியிடம் தெரிவித்தார். மக்கள் கவிமணி சி.வி.யின் ஆழ்வையும், ஆளுமையையும் அறியாத இசையமைப்பாளரான முத்துசாமி கோபத்துடன் “இசையைப் பற்றி எனக்கா சொல்லித் தருவது....?” என கோபமாகக் குறிப்பிட்டார். அதற்கு பிறகும் ‘ப்பாங்குத்து’ இசைப்போல வாத்தியக் கருவியை வாசித்துக் காட்டினார்.

மறுபடியும் சி.வி. அந்த நாட்டார் பாடலுக்கு இசை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என தனது கைகளால் தாளம் போட்டுக் காட்டினார்.

அவர் கூறுவதை இசையமைப்பாளரான முத்துசாமி ஒத்துகொள்வதாக இல்லை.

சிறிது நேரத்திற்கு பின்னர் சி.வி. எழுந்து நின்றார். ‘மிஸ்டர் நித்தி’ என்று நித்தியானந்தனை அழைத்தார். “தயவு செய்து நாட்டார் பாடலை ஓலிப்ரப்ப வேண்டாம்” எனக் கூறிவிட்டு என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தார்... அவர் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார் என்று அருகில் சென்றேன்.

“நானை மறுநாள் திங்கட்கிழமை மாலை முன்ற மணி போல வந்து பாருங்கள்...” என்று கூறி விட்டு குடையை கையிலெலுடுத்துக் கொண்டு கம்பீரமாக ஓலிப்பதிவு அரையை விட்டு வெளியேறினார்.

அந்த கவிஞருள் கம்பீரமாக நடந்து சென்றது இன்றும் என் நெஞ்சில் பசுமையாகவே இருக்கின்றது.

குன்றின் குரல் தயாரிப்பாளரான நித்தியானந்தனும் அந்த நிகழ்ச்சியை இரத்து செய்து விட்டு அதற்கு பதிலாக வேறு ஒரு பாடலை ஓலிப்பதிவு செய்தார்.

அன்றைய சம்பவம் எனக்கு சி.வி. மீது பெருமதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஒரு கவிஞரின் கோபத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. சி.வி. எத்தகைய தன்மானமிக்கவர் என்பதை அந்த சம்பவம் உணர்த்தியது.

கவிஞர்ன் கணவுகள் !

கவிஞர், நாவலாசிரியர், தொழிற்சங்கவாதி, முன்னாள் தலாவாக்கலை நாடஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் இத்தகைய பன்முக ஆளுமைக் கொண்ட ஒருவரை சந்திக்க போகிறோம் என்ற ஆர்வத்துடன் மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களை பார்க்க கொள்ளுப்பிடிப்பிலுள்ள அவர் பணியாற்றும் தொழிலாளர் தேசிய சங்க தொழிற்சங்க அலுவலகத்திற்கு சென்றேன்.

மாலை முன்று மணியளவில் அவரது அலுவலகத்துக்கு சென்றேன். தொழிற்சங்க விடயமாக ஒரு தொழிலாளியடன் உரையாடிக் கூடினார் ஜோ

கொண்டிருந்தார். என்னைக் கண்டதும் ‘தலையைத் தூக்கிப் பார்த்து விட்டு கைகளால் அவர் அருகிலிருந்த நாற்காலியில் அமரும்படி கூறினார்.

அந்த தொழிலாளி சொன்ன விடயங்களை குறித்துக் கொண்டார். சிறிது நேரத்தில் அந்த தொழிலாளி விடைப் பெற்றுச் சென்றதும்; ‘எப்படி ஜூஸே! நீங்க வந்தது ரொம்ப சந்தோஷம்’ என்றபடி இன்னுமொரு மேசையில் அமர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருந்த ஒருவரை அருகில் அழைத்து தன் முன்னாள் இருந்த நாற்காலியில் அமரும்படி சைகை காட்டினார்.

பிறகு, இவர்தான் நமது தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர் டி. அய்யாத்துரை என அறிமுகப்படுத்தினார்.

பின்னர் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் பொதச் செயலாளர் பி.வி. கந்தையா, நிதிச் செயலாளர் பெருமாள் ஆகியோரை அறிமுகப்படுத்தினார்.

இந்த வழுமையான அறிமுகத்திற்கு பின்னர், நானும் சி.வி.யும் உரையாட தொடங்கினேனாம். என்னைப் பற்றிய விபரங்களை கேட்டறிந்தார்.

“ஜூஸே! உங்களை மாதிரியான ஆளுகதான் மலையக இலக்கியத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். டொக்டர் கைலாசபதி தான் நமக்கு களம் அழைத்து தந்தவர். அவருக்குத் தான் நாம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறோம்” என்றார்.

அவர் சொல்லும் கருத்துக்களை ஆர்வத்துடன் செவிமடுத்தேன். மீண்டும் அவர் ஜூஸே! என்று அழைத்தப்படி (‘ஜூஸே’ என்று எல்லோரையும் அவர் அப்படித்தான் அழைப்பார் என பின்னர் தான் அறிந்து கொண்டேன்) கொழும்பிலுள்ள மலையக எழுத்தாளர்களை ஒரு சந்திப்புக்கு அழைக்க உள்ளேன். உங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்புவேன். கட்டாயும் வரவேண்டும்” என்றார்.

அவர் சொல்வதை பணிவுள்ள மாணவனாய் ஆசிரியரின் முன்னாள் அமர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

“மலையக பாட்டாளி மக்கள் பற்றி, உழைப்பு ஒன்றைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் தெரியாத அந்த மக்களைப் பற்றி எழுத தொடங்கியதால் தான் என் எழுத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன” என எனக்கு போதிக்கிறார்.

அவரது ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்ற கவிதை நாலை கையெழுத்திட்டு தருகிறார். அதனை அண்புடன் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

அவரிடம் விடைப்பெற்று வீடு திரும்புகிறேன். ஒரு மாபெரும் இலக்கிய மேதையை சந்தித்து, உரையாடியது அந்த மேதையோடு பழக கிடைத்ததை பாக்கியமாக கருதுகிறேன். பின்னர் அவரோடு எனது தொடர்புகள் தொடர்கின்றன. வாரத்திற்கு ஒரு தடவையாவது சந்தித்து உரையாடுவதை எனது வழக்கமாகவும், பழக்கமாகவும் கொள்கிறேன்.

ஒருநாள் அவரோடு பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது “மலையக மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக உழைத்த பத்து பேரையாவது விருப்பு வெறுப்பின்றி தெரிவுசெய்து அவர்களைப் பற்றிய நூல் ஒன்றை வெளியிட வேண்டும். அதனை நீங்கள் தான் செய்ய வேண்டும். ஆறுதலாக ஒருநாள் விட்டிற்கு வாருங்கள். விபரமாக பேசலாம்” என்றார்.

அவரது நெஞ்சில் பலவித ஆசைகள் புதைத்திருந்தன. மலையக மக்களைப் பற்றிய வரலாறு, மலையக எழுத்தாளர் படைபுகள் நூலுருவில் வரவேண்டும். தரமான சஞ்சிகை ஒன்றினை தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டும். இப்படி பலவித ஆசைகள், கவிஞரின் கனவுகள் தான் எத்தகையது.

அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் பாட்டாளி வர்கத்திற்காக போராடிய ஒரு கவிஞரின் பெயர் தான் எனக்கு நினைவுக்கு வரும்.

ஒரு நாள் அந்த கவிஞரைப் பற்றி சொன்ன பொழுது, என்னை ஆச்சியத்துடன் பார்த்தார். பின்னர், அந்த கவிஞரை நோரில் சந்தித்து உரையாடிதாக சொன்ன பொழுது, என் விழிகள் வியப்பால் விரிந்தன.

அந்த வெளிநாட்டு கவிஞர் யார்?

சுநாப்பு சும்பு குய்ள!

அந்த சிவிக்கு பிழித்த கவிஞர் யார்?

“பாவைவனத்தின் மலை பிராந்தியத்தின் கனிச்சுரங்களிலிருந்து,

எனது தேச மக்கள் படிடும் துண்பங்களை ஏற்று, கருங்கச் செல்வங்களைச் சேகரித்து வருகிறார்கள். எங்களுடைய தேசத்தின் மக்களைப் போல உலகின் எந்த குதிதி மக்களும் கொடுமைக்கு உள்ளடக்கப்பட்டதாக கேள்விப்பட்ட தில்லை ” என தனது மக்களுக்காக புரட்சி கீதம் இசைத்தான் சிலி நாட்டுக் கவிஞர் பாப்லோ நெருடா.

இந்த சிலி நாட்டு கவிஞரே சி.வி.யைப் பெரிதும் கவர்ந்த சிகப்புக் குயில். ஆரம்ப காலங்களில் அழகியல் வாதியாக திகழ்ந்த சி.வி.க்கு இந்தியா கவிஞரான ரவீந்திரநாத்தாகூரின் மீதே நாட்டம் இருந்தது. ஆனால் பிற்காலத்தில் தொழிற்சங்க வாதியாக, மனித நேயறிக்கவராக வாழ்ந்த காலத்தில் சிலி நாட்டுக் கவிஞரேன் அவரை பெரிதும் கவர்ந்தான்.

அது மாத்திரமல்ல... சிலி நாட்டு சிகப்பு குயிலான பாப்லோ நெருடா இலங்கையில் நடைப்பெற்ற சமதான மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இலங்கை வந்திருத் பொழுது அவரை நேரிடையே சந்தித்து உரையாடினார். தான் எழுதிய கவிதைகளை அவரிடம் படித்துக் காட்டினார்.

புழுதிப் படுக்கையில்
 புதைந்த என் மக்களை
 போற்றும் இரங்கற்
 புகழ்மொழி இல்லை
 பழுதிலா அவர்கோர்
 கல்லறை இல்லை
 பரிந்தவர் நினைவுநாள்
 பகருவாரில்லை

இது In Ceylon Tea Garden என்ற சி.வி. எழுதிய நூலின் கவிதை வரிகள். சிலி நாட்டு சிகப்புக் குயிலுக்கு மிக பிடித்தமான வரிகள் இவை என சி.வி. குறிப்பிட்டார்.

சி.வி.யோடு பேசிக் கொண்டிருப்பதே ஒரு சுவையான சுகானுபவமாகும். பல்வேறு தகவல்களை அவரிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மலையக மக்களை தன் பேணாவால், சங்கநாதமிக்க பேச்சால் விழிப்படையைச் செய்த தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யரை பற்றி சிறப்பாக
 சி. வி. சீல நினைவுகள்

குறிப்பிடுவார்.

இவரைப் பற்றி தினகரனில் எழுதிய நடைச்சித்திரம் ஒன்றிணைத் தந்தார். அதனை இன்றுவரை பத்திரமாக பாதுகாத்த வைத்துவளேன். அந்த கட்டுரையை நான் வெளியிட்ட 'கொழுந்து' சஞ்சிகையின் முதல் இதழில் மறுபிரசம் செய்தேன். அந்த கட்டுரையின் தலைப்பு.

"திரு நடேச ஜியரின் சாதனைகள்" என்பதாகும்.

அந்த கட்டுரையின் சில பகுதிகள் "நடேச ஜியர் அவர்களின் வாழ்க்கையே ஒரு சகாப்தத்தின் தொடக்கமாகும்.

காட்சிக்குறியவராக இருப்பதற்கு இணையற்ற ஆற்றல் படைத்தவர், நூற்றுக்கணக்கான செயற்கரிய செயல்களை ஆற்றிய பெரியவர், பல குழந்தைகளை சாமரத்தியமாக வென்றவர், நிகழ்ச்சிகள் அவரைப் கூற்றி வட்டமிட்டன. நிகரற்ற தலைவராக விளங்கினார். அவர் பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டார்.

அவர் ஒரு பத்திரிகை எழுத்தாளர், நூலாசிரியர், பிரசுரகர்த்தா, துண்டு பிரசுரம் எழுதுபவர், தொழிற் சங்கவாதி, அரசியல் கிளர்ச்சிகாரர். இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக அவர் ஒரு அரசியல் அறிஞராக விளங்கினார்.

1920ம் ஆண்டின் முந்பகுதியில் தான் நடேச ஜியர் ஈழத்திற்கு வந்தார். அப்பொழுது அவரை யாரும் அறியார். அன்று அவரை கேள்விப்பட்ட வரும் சிலர் என்னாம்.

தொழிலாளர் எழுச்சியற்று உரிமையுடைய மக்களைப் போல் தன்மானத்தோடு நடக்க ஜியரவர்கள் கற்பித்தார் என்பதனை ஒரு போதும் அலட்சியம் செய்ய முடியாது.

இப்படி பல உண்மைகளை மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை தம் கட்டுரையில் தெரிவித்துள்ளார்.

மக்கள் கவிமணி சி.வி.க்கு நாட்டார் பாடல்கள் மீது பெரு விருப்பம். அதனை சேகரித்து வைப்பதில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளார். இதற்கு தூண்டுகோலாக அமைந்தவர், இலங்கை இலக்கிய உலகில் பொரிதும் போற்றப்படும் ஒருவர். யார் அந்த பெருமகன்?

‘காலத்தை வென்று கைலாஸ்

மக்கள் கவிமணி சி.வி.யின் பெருமதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் கலாநிதி கைலாசபதியாவார்.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாக பழகினார் என்பதை இரண்டு சந்தர்பங்களில் என்னால் தெளிவாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஒன்று 1981ம் ஆண்டு மக்கள் கவிமணிக்கு கொழும்பில் தமிழ்சங்க மண்டபத்தில் அப்பொழுது தினகரன் பிரதம ஆசிரியராக இருந்த திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் பெருவிழா எடுத்து கௌரவித்தபொழுது மக்கள் கவி சி.வி.யைப் பற்றி சிறப்புரையாற்றிய பேராசிரியர் கைலாசபதி சி.வி. எழுத்துக்களைப் பற்றி நண்டதோர் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். அந்த ஆய்வுரையின் பொழுது சி.வி.யின் படைப்புகளைப்பற்றி சிறப்பாக மதிப்பீடு செய்தார்.

அதேபோல... பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்தபொழுது பத்திரிகையாளரான எஸ். திருச்செல்வம் ‘கலை இலக்கிய பத்திரிகை நண்பர்கள்’ என்ற அமைப்பின் மூலம் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அஞ்சலிக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அந்த கூட்டத்தில் அஞ்சலி உரை நிகழ்த்துவதற்காக எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட்டது.

அந்த அஞ்சலி கூட்டத்தில் மக்கள் கவிமணி சி.வி.யும் கலந்து கொண்டார்.

சி.வி.யின் அஞ்சலி உரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது.

அதற்கு காரணம் கைக்கு அடக்கமான சிறிய குறிப்புகளை உள்ளங்கையில் வைத்திருந்தார். அதனை மேலோட்டமாக பார்த்தவாறு ஓர் அற்புதமான உரையை நிகழ்த்தினார்.

பின்னர் நான் அந்த உரையை அவரிடம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு பின் என்னை ஆசிரியனாகக் கொண்டு வெளி வந்த ‘குன்றின் குரல்’ சஞ்சிகையில் டிசம்பர் 1992ம் ஆண்டு சி. வி. சீல நின்களுக்கு

இதழில் “கலாநிதி கைலாசபதி காலத்திற்கு சொந்தமானவர்” என்ற தலைப்பில் பிரகரித்தேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகவும் நாகரீகம் மேம்பாட்டை அடைவதற்காகவும் தங்கள் வாழ்நாட்களை அர்பணித்த பெரியார்கள் காலத்திற்கு சொந்தமானவர்கள். அந்த மரபின்படி கைலாசபதி அவர்கள் பிறவாத நாட்களுக்கு சொந்தமானவர்.

ஒரு சிகரத்தை பல கோணங்களிலிருந்து கீறுவதுபோல் எனக்கு முன் பேசிய அறிஞர்கள் கைலாசபதி அவர்கள் பெருமையை சொன்னார்கள். அப்படி பேசக்கூடிய ஆற்றல் எனக்கில்லை.

எனவே நான் தெரிந்துகொண்ட, நான் அறிந்து கொண்ட கைலாசபதியைப் பற்றி சொல்போகிறேன். ஆங்கிலக் கவியொருவர் தன் நூட்டுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதாவது

Give us men
Men from every rank
Fresh and Free and Frank
Men of Thought and Reading
Men of Light and Learning
The nations welfare breeding.

இந்த வேண்டுகோளை கேட்டு பதில் சொல்ல வந்தவர் கைலாசபதி. அவர் சர்வகாசாலையில் வாசித்த காலத்தில் அவரைப் பற்றி கேள்விப்பட்டேன்.

பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான Jag Mohan கைலாசபதியின் இலக்கிய ஆய்வுத்திறன் பற்றி வெகுவாக சொன்னார். “கைலாசபதி இலக்கிய உலகில் ஒரு பெரிய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுவார். மஹாகவி எனியடி எழுதிய ‘வேஸ்ட் ஸண்ட்’ என்ற காவியத்தை மொழிப் பெயர்த்திருக்கிறார். பிரமாதமாக இருக்கிறது” என்று வாயார்ப் புகழ்ந்தார்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவர் தினகரன் ஆசிரியர் பதவி ஏற்றப் பின் அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. ‘ஞாயிறு தினகரனுக்கு நீங்கள் அவசியம் எழுத வேண்டும். மலைநாட்டுத் தலைவர்களைப் பற்றி ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதுங்கள். அதில்

மலைநாட்டார் கலை, கலாச்சாரம் சரித்திரம், அரசியல் ஆகியவற்றை பின்னி எழுதுங்கள்” என்றார்.

சரி என்று ஒப்புக் கொண்ட பின் ஒரு சிலரைப் பற்றி கேளிச் சித்திரம் எழுதினால் போடுவீராகளா? என்று கேட்டேன். Oh yes by all means என்றார்.

பிரசுரமான ஒரு கேளிச்சித்திரம் தொழிற்சங்க வட்டாரத்தில் பெரும் பறப்பை ஏற்படுத்தியது. அடுத்து வரும் ஞாயிறு கேளிச்சித்திரம் வருவதாய் கைலாஸ் விளம்பரம் செய்தார்.

ஆனால் அடுத்த செவ்வாயன்று டெலிபோன் செய்தார். ‘சி.வி. வரமுடியுமா’ என்றார். போய் சந்தித்த போது “கேளிச்சித்திரத்திற்கு சம்பந்தப் பட்டவர் எஸ்மன் விக்கிரமசிங்கவுக்கு வேண்டியவர். முறைப்பாடு செய்திருக்கிறார், போடவேண்டாம் என்றார். நான் போடாமலிருப்பது முறை அல்ல என்று சொல்லி விட்டேன். அடுத்த ஞாயிறு அவர் முகத்தில் கரிபூசியது போலாகும். எனவே அடுத்த ஞாயிறு கட்டாயம் வரும்” என்றார்.

பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பற்றி பிரமாதமாக பேசுகின்ற இந்த காலத்தில் இதுபோன்ற விசயம் நடக்குமா? எழுத்தாளர்களுக்கு கைலாசபதி எவ்வளவு மரியாதை காட்டினார் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறதல்லவா. அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன்.

இந்த காலகட்டத்தில் அதாவது 54 - 60தில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து புது இலக்கியம் வளர்க்க சாதனம் அளித்தார். எங்கள் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதும்போது இதை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

மலைநாட்டு கலை, கலச்சாரம், மக்கள் இலக்கியம், கோலம், கோவில், சித்திரம் இவைகளில் அவருக்கு அளவில்லை ஆர்வம். ஒருதரம் கோடங்கி மாரியம்மனை வருத்தும் பாடல்களை பற்றி பேசியபோது சில அடுக்களை சொல்லச் சொன்னார்.

“உன் மயிரே கறுப்பழகு

உன் மேனியெல்லாம் தங்க நிறம்” என்ற வரிகளைச் சொன்னேன்.

“எப்படி பாடியிருக்கிறார்கள், சே எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது” என்று தலையாட்டி ரசித்தார்.

பின் “மலை நாட்டிலிருந்து இன்னும் நாவல் வரவில்லை. நீங்கள் அதை எழுதவேண்டும். தோட்டங்களில் உத்தியோகம் செய்யும் யாழ்ப்பாணத்தவர் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அவைகளை பச்சையாய் இந்த நாவலில் எழுங்கள். நான் புத்திரிகையில் போடுவேன். அப்போது தான் இவர்களுக்கு சரணை வரும்” என்றார். கதை வெளிவர ஆரம்பித்தது. அதை வாசித்த சில நண்பர்கள் என்னுடன் பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். ஆனால் கைலாசபதி அவர்களுக்கு அதில் தனி சந்தோஷம். அவர் உண்மைக்கு மீண்டும் காவலன்.

ஒரு புத்தகம் எழுதிவிட்டால் புத்திரிகையில் நம்மைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை வந்து விட்டால், ஒரு படம் வந்து விட்டால் அந்தரத்தில் நடப்போம். ஆனால் கைலாஸ் அவர்கள் சம்பவம் - EVENT. அவர் தாழ்மைக்கு எல்லையில்லை. ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டும்.

பல வருடங்களுக்கு முன் நான் எழுதிய கவிதை துண்டுகளை சேர்ந்து வெளியிடச் சொன்னார். அதற்கு முன்னுரை அவரிடமே கேட்டேன். பிரதிமீபி அனுப்பினேன். சற்று சுனக்கம். அதற்கு காரணம் எழுதியிருந்தார். ஒருநாள் திடிரென்று காரியாலயம் வந்து “இதோ முன்னுரை நான் போக வேண்டும். குடும்பத்தார் காரில் இருக்கிறார்கள்” என்றார். இதை தபாலில் போட்டிருக்கலாமே, 174 படிகள் ஏறிவர வேண்டுமா? என்று கடித்துக் கொண்டேன் “Dont be silly.” என்று சொல்லிவிட்டு சென்றார்.

இவர் பணிவன்புக்கு எல்லை இல்லை.

பொன்னம்பலம் அருணாசலம் எங்களை அடிமை நிலையிலிருந்து மீட்டவர். அதற்கு பின் எங்களுக்காக பரிந்து பேசியவர். பெரியார் செல்வ நாயகம் அவரது சிற்யார்கள் அரசியல் அநாதைகளாய் புனர்கிக் கொண்டிருக்க எங்களை உள்ளாங்கசிந்து அன்புடன் நேசித்தவர் கைலாஸ், எங்களை பெருமகன் அவர்...

பத்து வருடங்களுக்கு முன் எம்.டி. ராகவனைக் கொண்டு “Tamil Culture in Ceylon” என்ற புத்தகம் எழுதப்பட்டது. அதை வாசித்தபோது எனக்கு பெரும் மனச்சோர்வு. காரணம் மட்டகளப்பு, மலைநாடு பற்றி

ஒன்றும் எழுதவில்லை. ஆனால் அன்றையில் கைலாஸ் அவர்கள் ஆற்றிய பெரிய உண்மையை ஆணித்தரமாக குறிப்பிட்டு இருந்தார்.

The disfranchise of about nine lakhs of Tamils of Indian origin and the constant increase of Sinhalese seats in successive election and other events increased the awareness of the Tamils as a natural minority.”

தேசபந்து சித்தரங்சன் தாசர் பிரிவை கேட்ட மதுரை பாஸ்கரதாஸ் நெஞ்சைத் தொடும்

“சீர் மிகுந்த பாரதத்தாய்
திலக நேதர் அஞ்சனம்”

இந்த பாட்டை இன்று மாந்திச் சொல்லவேண்டும். புதுமை இலக்கிய கன்னிப் பெண்ணுக்கு எப்படி திலகமிட வேண்டும். அவள் நேத திரங்களுக்கு எப்படி மை தீட்டவேண்டும் என்று எங்களுக்கு சொன்னார் கைலாஸ் அவர்கள் அவர்.

“ஸ்டிள்லா நங்கம்
எதிரிக்கோர் சிங்கம்
கிரிடி போல் அங்கம்
கீத்தி பிரசங்கம்.”

அவர் தேகம் வெந்து சாம்பலாச்சதே. அந்த சாம்பலிலிருந்து எழுந்த �Phoenix என்னும் தீப்பறவை இலக்கிய வானில் இன்று வட்டமிடுகிறது. அதன் நிழலில் நின்று அவருக்கு அஞ்சவி செய்கிறோம்.

உனக்கு தண்ணீர் கொடுத்தேன் என்ற ஞாபகம் என் உள்ளத்தில் இன்பரசமாய் சுரக்கிறது, என்று தாகூர் கீதாஞ்சலியில் சொன்னது போல்.

கைலாஸ் அவர்களோடு பேசியது, அவரோடு தேனீர் சாப்பிட்டது, உணவு அருந்தியது, அவர் எழுதிய வார்த்தைகள் வாசித்தது, அவர் பேச்சைக்கேட்டது. அவர் காலத்தில் நாங்கள் எழுதியது இவைகளை நிலைக்கும் எங்கள் உள்ளத்தில் பெருமை கலந்த இன்பமாய் வாடா மல்லிகையாய் மலர்கின்றது.

நாட்டுப் பாடல்கள் கல்வி அறிவில்லாத நாட்டு மக்களிடையே எழுதாதக் கவிகளாக வாய்மொழிப் பாடல்களாக தொன்று தொன்று நிலவி வருகின்றன. இப்பாடல்கள் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளன. அவற்றை அந்த நாடுகள் தேசிய சொத்துக்களாக பேணிப் பாதுகாகின்றன.

இந்த மலையக சமூகத்தின் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட நாட்டுப் பாடல்களை நீண்ட காலமாக தேடிபிடித்து அவற்றை மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த நாலின் வெளியீட்டுக்கு, இதனை தமிழகத்திலுள்ள கலைஞர் பதிப்பகத்திடம் ஒப்படைக்கும்படி, பாரதி நூற்றாண்டு விழாவுக்காக இங்கு வருகை தந்திருந்த கம்புனிஸ்ட் கட்சி தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் பாண்டியனிடம் தட்டச்ச பிரதியை நான் தான் ஒப்படைத்தேன்.

தமிழகத்தில் நூல் அச்சானவடன் இரண்டு பிரதிகளை பதிப்பகத்தினர் மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளைக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தனர். அதன் ஒரு பிரதியை என்னிடம் தந்தார். அதனை இன்றுவரை எனது தனிப்பட்ட நூலகத்தில் பாதுகாத்து வருகிறேன்.

‘மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்’ தொகுதியிலுள்ள மலையக மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல்களைப் படிக்கும் பொழுது மலையக மக்களின் வரலாற்றை ஆதாரபூர்மாக காணலாம். பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை இங்கு கூட்டி வந்து, அவர்களின் துண்பங்கள் துயரங்கள் சோக பெருமுச்சகள் அவர்களின் தாலாட்டு, ஒப்பாரி, காதல் பாடல்கள் வரை இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வாழ்கையில் வளம் மிக்கதாக அமையும் என்ற கனவுகளுடன் புதிய பூமியை நோக்கி வந்த இவர்களின் துயர நிலை இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது.

கண்டி கண்டி எந்காதிங்க
கண்டி பேச்சு பேசாதீங்க
கண்டி பேரு சீரழிவு

கண்ட பேரு சொல்வாங்கி...
 அட்ட கடியும்
 அரிய வழி நடையும்
 கட்ட எடறுவதும்
 காண்னாம் கண்டியிலே ...

இந்த நாட்டார் பாடலை பாடிகாட்டிய சி.வி. இன்னொரு பாடலை பாடுனர்.

வாடையடிக்குதடி
 வாட காத்து வீச்தடி
 சென்னல் மனக்குதடி
 சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே

அந்த நாவில் இன்னொரு பாடலைச் பாடிக் காட்டினார். புதிய கனவுகளுடன் புதிய இடத்திற்கு வந்தவர்கள், அங்கு தங்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரங்களை இதயராகங்களாக வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

உவரான ஊரிழுந்தேன்
 ஒத்தப்பனை தோப்பிழுந்தேன்
 பேரான கண்டியிலே
 பெத்த தாயை நா மறந்தேன்

இத்தகைய பாடல்களின் மூலம் தான் மலையக சமூகத்தின் வரலாறு எவ்வாறு தொடங்குகிறது என்பதனை அறிய முடிகிறது.

இத்தனை நாட்டார் பாடல்களில் சி.வி.க்கு எவ்வாறு ஆர்வம் ஏற்பட்டது என கேட்டேன்.

சி.வி.யின் பாட்டனர் பெரிய காங்காணியாகயிருந்தவர். சி.வி. சிறுவயது முதல் பாட்டானரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தவர். தீபாவளி, பொங்கல் நாட்களில் தொழிலாளர் ஒன்றுகூடி சி.வி. பாட்டனார் வீட்டின் முன்றவில் கூடி ஆடி பாடுவார்கள். அவர்கள் பாடும் பாடல்களை ஆர்வத்துடன் சி.வி செவிமடுவார்.

அதனால், இந்த பாடல்களைச் சேகரிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வம் சி.வி.க்கு இளவயது முதல் ஏற்பட்டது. இதனைப் பற்றி

எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் ‘சி.வி. சில சிந்தனைகள்’ என்ற நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

மலைநாட்டு பாடல்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். பத்திரிகையில் வெளியிட வேண்டும் என்ற அவா இயந்கையாகவே அவரிடம் எழுந்தது.

அப்பாடல்களைத் தொகுத்து, அவைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, சஞ்சிகைகளில் வெளியிடும் அரும் பணியில் ஈடுபட்டார். இலங்கையில் மட்டுமல்லாது இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் ஆங்கில ஏடுகளிலும் இவைகளை வெளியிட்டார்.

தோட்டத்து பாடல்களை முதன் முறையாக வெளி உலகுக்குத் தெரிய வைத்த பெருமை சி.வி. யினுடையதே என்பதே மறப்பதற்கில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1959ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த ‘மஞ்சரி’ என்ற சஞ்சிகையில் ‘தேயிலைத் தோட்டம் பாடல்கள்’ என்ற தலைப்பில் சி.வி. எழுதியுள்ளார்.

சி.வி.யன் படைப்புலகம்

மலையக சருகத்தையும், இலக்கியத்தையும் நாட்டார் பாடல்களையும் எவ்வளவு தூரம் சி.வி. நேசித்தார்.

அந்த மனித நேயமிக்க கவிஞர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மானுடன் பாடும் வானம்பாடியாகவே வாழ்ந்தார். ‘ஆங்கிலத்தில் நான் எழுதியதும், எழுதுவதும் எனக்குச் சாதகமாக விருக்கிறது. வாசகர் வட்டமும் விரிந்தது வேறுபட்டது’ என்ற கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார் சி.வி.

சி.வி. ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலத்திலும், பிறகு தமிழிலும் தன் இலக்கியப் படைப்புகளை தந்த இவர் சுயமாக தமிழில் எழுதிய நாவல் ‘இனிப்படமாட்டேன்’ இதனை இவர் பின்னர் ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார்.

இவரது ஆங்கில ஆக்கங்களில் ‘விஸ்வமாஜினி’ என்ற பாடல் அந்தனீ ஜீவா

சார்ந்த நாடகமும் 'வழிப்போக்கன்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பும் ஜம்பதுகளில் வெளிவந்துள்ளன. 1954ம் ஆண்டு 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே...' என்ற கவிதை நூல் வெளியாயிற்று. அதன் பிறகு 'உழைக்கப்பிறந்தார்கள்' என்ற நாவல் வெளியாயிற்று.

சி.வி.யின் தமிழ் எழுத்துக்களில் முதன் முதல் நாலுருவம் பெற்றது 'முதற்படி' என்ற இலங்கை வாழ் இந்தியா வம்சாவளியினரைப் பற்றிய கட்டுரை நூலாகும். இது 1946 இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்டது. தமிழில் வெளிவந்த முதல் நூலான 'முதற்படி' என்ற நாலை தனது வீட்டிலிருந்த சிறிய நூலகத்தில் பத்திரமாக பாதுகாத்து வைத்திருந்தார்.

ஒரு தடவை அவரது அன்பு வேண்டுகோளின் காரணமாக அவர் வீட்டிற்கு சென்றிருந்தபொழுது, அதனை என்னிடம் காட்டினார்.

அவரது அச்சில் வெளிவந்த படைப்புகளைப் பத்திரமாக வைத்திருந்தார். அட்டன் மிஷனரி பாடசாலையில் சி.வி. கல்வி கற்கும் பொழுது அதிபாராக இருந்த ஸ்பென் ஜோசப் ஒரு எழுத்தாளர் இயற்கையிலே சி.வி.க்கு இருந்த எழுத்தாற்றலை கண்டு ஊக்குவித்தவர் அவர் சி.வி. நாலாந்தாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும்பொழுது பாரத கவியரசர் தாகர் இலங்கைக்கு தந்தார். அப்பொழுது தனது முதல் கவிதை நாடகமான 'விஸ்வமாஜினி'யை அச்சிட்டு அவரிடம் கொடுத்து ஆசி பெற்றார்.

கவியரசர் தாகரின் மீது சி.வி. பெரு மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தார். 1935ம் ஆண்டில் கவியரசர் தாகரின் பெயரில் கல்வி கூடம் ஒன்றை அமைத்தார்.

பின்னர் தனது பிறந்த ஊரான வட்டகொடையில் மகாகவி பாரதியின் பெயரில் பாரதி சங்கம் ஒன்றை அமைத்தார்.

சில காலத்திற்கு பின்னர் நுவரெலியா காமினி வித்தியாலத்தில் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியராக பணியாற்றினார். ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் இளமையின் கோலத்தில் நிறைய கவிதைகள் எழுதினார். அதனை தனது நெருக்கமான நண்பரான் ஸ்டேசன் மாஸ்டரிடம் காட்டியபொழுது, அந்த எழுத்துக்களைப் படித்துவிட்டு சொன்னக் கருத்துக்கள் காரணமாக 'தனது எழுத்துக்கள் தான் வாழ்கின்ற

சமுகத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், தான் எழுதிய ‘காதல் கவிதைகளை’ கிழித்து ஏறிந்துவிட்டு தனது மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை எழுத ஆர்வம் கொண்டார்.

சி.வி. தனது சமுகம் ஒடுக்கப்படும் நிலைக் கண்டு, அவர்களின் பிரச்சினைகளில் ஒரு பார்வையாளனாக இருக்காமல் அதில் பங்காளியாக வேண்டும் எண்ணத்தில் 1947ல் மலையக மக்களின் தலவாக்கலை பிரதிநியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்துடன் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸிலின் செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். இதுவே பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸாக மாற்றப்பட்டது.

முழு முழுநேர தொழிற்சங்கவாதியாக பணியாற்றிக் கொண்டு தனது பாடைப்புப் பணியை சி.வி. தொடர்ந்தார்.

காங்கிரஸ் தொழிற்சங்கத்தில் பணியாற்றியபொழுது Congress News என்ற செய்தி பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தது.

சி.வி. என்ற மாபெரும் இலக்கிய கர்த்தா வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்தோம், அவரோடு பழகினோம், அவரது ஆலோசனையை பெற்றோம். அவரை தின்கரன் பிரதம ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் விழா எடுத்து மகிழ்ந்தது நேற்றைய சம்பவம் போலிருக்கிறது.

சி.வி.யின் எழுத்துக்கள்

சி.வி.யின் எழுத்துப் பாதையை திசைதிருப்பி விட்டவர்களில் மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவர் இலங்கையில் புகழ்பெற்ற ஓவியர் ஜோர்ஜ் கீட். இவரின் சந்திப்பு சி.வி.க்கு பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

“ஜம்பதுகளின் முற்பகுதியில் தான் ஜோர்ஜ் கீட்டை சந்தித்தேன். சாம்ராஜ்ய நாடுகளில் முதன்மையிடம் வகிக்கும் ஒரு ஓவியரும் கவிஞருமாவார் அவர். மலைநாட்டு மண்வளத்துக்கு எனது கவனத்தை திருப்ப அவரது ஆரோசனைகள் தான் காரணமாயிருந்தன. மலைநாட்டு மக்கள் அவர்களது சுகதுக்கம், பழக்க வழக்கம் நாடோடி பாடல்கள் போன்றவற்றில் நான் ஈடுபாடு கொண்டேன்”

இவ்வாறு ‘செய்தி’ பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில்

சி.வி. குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சி.வி. தனது எழுத்துக்கள் நேரடியான தனது மக்களை சென்றடைய வேண்டும் என விரும்கினார். தனது ஆங்கில படைப்புகளை தமிழில் வெளிவர வேண்டும் என விரும்பினார்.

தேயிலைத் தோட்டத்து வாழ்கையின் வெவ்வேறு நிலைகளைப் பற்றி தினகரனில் தொடராக ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்ற தலைப்பில் எழுதினார். அக்கட்டுரையில் தான் ‘மலைநாடு’ என்ற சொற்பிரயோகம் “தோட்டக்காட்டான்” என்ற சொற்பிரயோகங்களை மாற்றிய பெருமை சி.வி.யைச் சேரவேண்டும். ‘மலைநாடு’ என்ற சொற்களை தந்தவர் சி.வி. என்பது பலருக்கு தெரியாது.

பிறகு இதனை மலையகமெங்கும் எடுத்துச் சென்ற பெருமை இருவரைச் சாரும். ஒருவர் இலங்கை திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகம் என்ற அமைப்பின் பொதுச்செயலாளர் ஏ. இளங்செழியன். சிறந்த பேச்சாளரும், செயல் வீரருமான இவர் மலையகமெங்கும் குராவளியாக பிரசாரம் செய்து ‘மலைநாடு’ என்ற சொல்லை அனைவரையும் உச்சரிக்க வைத்தார்.

அடுத்தவர் மலைநாட்டு இளைஞர் தளபதி என அழைக்கப்பட்ட சொல்லின் செல்வர் இர. சிவலிங்கம் ஆகும். அறுபதுகளில் படித்த இளைஞர்கள் மத்தியில் இவர் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தார். எழுத்தாலும், பேச்சாலும் ‘மலைநாடு’ என்ற சொல்லை அனைவரையும் உச்சரிக்க வைத்தார்.

இன்று இர. சிவலிங்கம் நம் மோடு இல்லை, ஆனால் இளங்செழியன் இன்னும் நம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த இருவருமே சி.வி.யை நன்கு அறிவார்கள் அவரோடு தோழமைகொண்டார்கள்.

சி.வி.யின் ஆங்கில ஆக்கங்களில் விஸ்மாஜினி (VISMAJANI) என்ற பாடல் சாந்த நாடகமும், WAYFARER என்ற வசன கவிதை தொகுப்பு 1947 அளவில் நூலாகுப் பெற்றன. 1954ல் IN CEYLON TEA GARDEN என்ற கவிதை நூல், THE BORDER LAND என்ற நூல் அடுத்து வெளிவந்துள்ளது. BORN TO LABOUR என்ற தலைப்பில் விவரங்க் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்று 1970 எம்.டி. குணசேன

வெளியிடாக வெளிவந்தது.

இவரது 'முதங்படி' என்ற தமிழ் நூல் 1946ல் வெளிவந்தது. 1960ல் இவரது IN CEYLON TEA GARDEN என்ற நூலை 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே...' என்ற தலைப்பில் கவிஞர் சக்தி - பாலையா தமிழாக்கம் செய்தார். செய்தி பதிப்பகத்தின் ஊடாக கண்டியைச் சேர்ந்த ராமு நாகலின்கம் இதனை வெளியிட்டார்.

பின்னர் 1981ல் 'வீடற்றவன்' நாவல் வைகறை வெளியிடாக விரிவுரையாளர் பதுளை மு. நித்தியானந்தனால் வெளியிடப்பட்டு சாகித்திய பரிசையும் பெற்றது. 1984ல் இதன் மறுபிரசரம் தமிழகத்தில் நியிலசெஞ்சர் புக் ஹவுஸால் வெயிடப்பட்டது. உயர்வகுப்புக்கு பாடநூலாகவும் வைக்கப்பட்டது.

இவரால் தமிழில் எழுதப்பட்ட 'இனிப்டமாட்டேன்' என்ற நாவல் தமிழகத்தில் வெளிவந்தது. இந்த நாவலில் அவரது சுயசரிதையும் கலந்தே உள்ளது.

இந்த நாவலை மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிக் கொண்டிருந்த பொழுது அவரை பல தடவைகள் சந்தித்துள்ளேன்.

அவர் தனது சுயசரிதையையும் கலந்தே இந்த நாவலை எழுதினார். இந்த நாவல் வீரகேசரியில் ஞாயிறு பதிப்பில் தொடர்ந்து பிரசரமாகியும் இவரது மறைவுக்குப் பின்னர் இவர் எழுதிய 'நமது கதை என்ற சிறிய நூல் தமிழகத்தில் வெளிவந்தது.

சி.வி.யின் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் மலையக மக்களின் வரலாற்று ஆவணங்களாகும்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே....

'புழுதிப்படுக்கையில்
புதைந்த என் மக்களை
போற்றும் இரங்கற்
புகழ்மொழி இல்லை
பழுதிலா அவர்கோர்'

கல்லூரை இல்லை
பரிந்தவர் நினைவுநாள்
பகருவாரில்லை...

இவ்வாறு தான் வாழ்ந்த சமுதாயமான மலையக மக்களைப் பற்றி சோகப் பெருமுச்சுக்களையும் வாழ்வின் அவஸங்களையும் எடுத்துக் கூறும் ‘இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்ற கவிதைப் படைப்பு தான். இதனை ஆங்கிலத்தில் எழுதியதால் தனது மக்களைப் பற்றி துயரங்களை உலகநியச் செய்தார்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே... என்ற கவிதை நூல் தான் சி.வி.யை நன்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இந்நால் பம்பாயில் வெளிவந்த ‘பாரதஜோதி’ என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையில் ஜெக்மோகன் என்பவர் “கற்பனையும் சாந்தமும் மிகுந்த இவரது கவிதைகளின் ஆவேசக்குரலில் மலைநாட்டு ஏழை மக்களின் இதயத்துடிப்பை தெளிவாக கேட்கலாம்” என்று எழுதினார்.

இந்த ஆங்கில நூல் தமிழ்நியாத சிங்கள ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்கு மத்தியில் சி.வி.யை நன்கு அறிமுகப்படுத்தியது. 1963ம் ஆண்டு ஆசியா, ஆபிரிக்கா கவிதைகளின் முதலாவது தொகுப்பு வெளிவந்த பொழுது இலங்கை, இந்தியா, சீனா, கொங்கோ, இந்தோனேசியா, கொரியா, குடான், தங்கனிக்கா, ரஷ்யா, வியட்நாம் ஆகிய பத்து நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுபது கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. இதில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரே ஒரு தமிழ்க்கவிஞரின் கவிதை இந்திய வம்சாவளியினரான மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் படைப்பாகும்.

சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆளுமை வெகுவாக வெளிப்பட்டது ஆங்கில கவிதைகளின் தான். ஆர். ஆர். குரோசட் தம்பையா, தம்பிமுத்து என்ற ஆங்கிலத்தில் கவிதைகள் புனைந்த ஏனைய இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞர்களோடு இணையாகக் கைத்து புகழ் பெற்றவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை ஆகும்.

ஜோர்ஜ்கீட், ஜே. விஜயதுங்க, ஹரிசன் பீரிஸ், அனஸ்ட்பேன், நளினி ஜயகுரிய, வோல்டர் தலகொடிட்டிய, ஏர்லிமெண்டிஸ், ரஹுக்டர் டி.அல் விஸ் என ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஏனைய இலங்கை கவிஞர்களோடு சமமாக வைக்கப்பட்டவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையாவர்.

1972ல் இலங்கை அரசின் கலாசார அமைச்சு அவர்களாலித்துச் சிறப்பித்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் 'மல்லிகை' சஞ்சிகை இவ்வின் படத்தை அட்டப்பயமாகப் பிரகரித்து கொரவித்தது. மனையைக் கலை இலக்கியப் பேரவை இவருக்கு 'தினகரன்' முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் தலைநகரான கொழும்பில் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் விழா எடுத்து பேராசிரியர் கைலாசபதி மூலம் 'மக்கள் கவிமணி' என்ற பட்டமளித்து கொரவித்தது. சி.வி.யை பற்றியும் அவரது பண்புகள் பற்றியும் சிறந்தோர் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார் பேராசிரியர் கைலாசபதி.

சி.வி. 'ஒப்சோவர்', 'ஷட்மஸ்' என்ற இலங்கையின் ஆங்கில தேசிய பத்திரிகைகளிலும், 'மெயில்', 'இலஸ்ரேடெட் வீக்ஸ்' என்ற இந்திய ஆங்கில சஞ்சிகைகளிலும் நிறையவே எழுதினார்.

இவரது கவிதா ஆற்றலை வியந்த ஒருவர் ஆர். குரியசேனா, இலங்கை வானொலியில் தான் நடத்திய 'வொய்ஸ் ஓப் வங்கா'(VOICE OF LANKA) என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியில் இவரது கவிதைகளை ஒலிபரப்பியுள்ளார்.

சி.வி.யின் ஆங்கில கவிதா ஆற்றல் பலரை வியக்கச் செய்துள்ளது. இவரது ஆங்கில நூலில் உள்ள உயிர்த்துடிப்பு தமிழ் வடிவத்தில் இல்லை என்று சிலர் குறைபடுகின்றனர்.

ஆனால் மூலத்திற்கு ஊறு ஏற்படாதவாறு கவிஞர் சக்தி அ. பாலையா சிறப்பாகவே அதனை தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார் என்பதனை பலரும் ஒப்புப்போன்றுகின்றனர்.

2. மைக்கப் பந்தனர்கள்

சி.வி. அவர்களின் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே...' என்ற ஆங்கில கவிதை நூல் எத்தகைய தாக்கத்ததை ஏற்படுத்தியதோ... அதே போல இந்த மனையைக் கூட்டுப்படுத்தியுள்ளார் என்பதனை பலரும் "Born to Labour" (உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்) என்ற நூல் உணர்த்தியது.

"உழைப்பிற்கு இந்த மக்களைப் பற்றி எழுதியதால் என் எழுத்துக்கள் உயர்வாகப் போற்றப்பட்டன" என ஒரு தடவை பேசும் அந்தன் ஜ்வா

போழுது குறிப்பிட்டவர் சி.வி.

“ஒழைக்கப் பிறந்தவர்” என்ற ஆங்கில நூலை பிரபஸ் வெளியிட்டு நிறுவனமான எம்.டி. குணசேனா 1970ல் வெளியிட்டது. இப்பொழுது இந்த நூல் ஒரு சிலரிடம் மாத்திரம் தான் உள்ளது.

என்னிடமிருந்த நூலின் பிரதியைக் கூட மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் எம்.ஏ. அயல்மொழிக்கு பொறுப்பாக இருக்கும் பேராசிரியர் போத்திரெட்டி அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அவர் இலங்கை மலையக இலக்கியம் பற்றி ஆர்வம் காட்டுவார். தனது மாணாக்கர்களுக்கு மலையக இலக்கிய வரலாற்றைப் போதிப்பவர்.

ஒழைக்கப் பிறந்தவர்கள் நூலின் சில கட்டுரைகளை அட்டணைச் சேர்ந்த பொ. கிருஷ்ணசுவாமி மொழிபெயர்த்தார். மீண்டும் வெறுவண்ணஸ் கல்லூரி ஆசிரியான திரு. செபஸ் டியன் அவர்கள் இதனை மொழிபெயர்த்தார். அதனை சி.வி. பணியாற்றிய தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் “மாவலி” சஞ்சிகை தொடராக பிரகரித்தது.

பின்னர் மலையகத்தின் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான மு. சிவலிங்கம் சிறுகதைகளாக மொழிபெயர்த்தார்.

சி.வி.யை பற்றி எனக்கு எப்பொழுதும் மரியாதை உண்டு.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை மூலம் கொழும்பில் அவரை கெளரவிக்க வேண்டும் என நினைத்தேன்.

எனது எண்ணத்தை பேரவையினர் ஆதரித்தனர். பேரவையின் ஆலோசகராக இருந்த ‘செய்தி’ பத்திரிகை அதிபர் ரா. மு. நாகலிங்கம் அவருக்கு ஓர் பட்டம் வழங்க வேண்டும் என ஆசைப்பட்டார்.

சி.வி.யின் எழுத்துக்களில் அதிக அக்கறை காட்டி அவரை ஊக்குவித்து பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களை அவரது வீட்டில் கொண்டு “சி.வி.யை கெளரவிக்க விருக்கின்றோம்... நீங்கள் தான் அவரது எழுத்துக்களைப் பற்றிய சிறப்புரை ஆற்ற வேண்டும்” என்றேன்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அதனை பெருவிருப்பத்துடன் ஒத்துக் கொண்டார்.

டைம்ஸ் நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய கலைச் சங்கச் செயலாளர் கே. பாலச்சந்திரனிடம் எனது விருப்பத்தை தெரிவித்தேன். விழா வெற்றிகரமாக பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கினார் இலக்கிய ஆர்வலர் எம். ரெங்க நாதனின் வெற்றிபெற ஒத்துழைப்பு நல்கினார்.

சி.வி. அவர்களை சந்தித்து விழா பற்றி விவரம் கூறி அவரை சம்பதிக்க வைத்தேன்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் விழா நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தேன்.

விழா நடைபெறுவதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் ‘செய்தி’ ரா. மு. நாகலிங்கம் சி.வி. வேலுப்பிள்ளைக்கு வழங்க சில பெயர்களை எழுதி அனுபவி இருந்தார். அந்த கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களைச் சந்தித்தேன்.

அவரும் நானும் கலந்துரையாடி “மக்கள் கவிமணி” என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை அவருக்கு வழங்க தீர்மானித்தோம்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் சி.வி.யின் பாராட்டு விழா மலையக்க கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் அப்பொழுது தினரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு ஆர். சிகுருநாதன் தலைமையில் சிறப்பாக நடைப்பெற்றது. பேராசிரியர் வைலாசபதி சி.வி. படைப்புகளைப்பற்றி சிறப்பான உரையை நிகழ்த்தினார். “சி.வி. எழுதியது எல்லாம் இலக்கியம்” தான் என்று பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டனார். சி.வி. எழுதிய தொழிற்சங்க அறிக்கைகள் கூட இலக்கிய தரம் வாய்ந்ததாக திகழ்த்தாக எடுத்துகாட்டினார்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி “மக்கள் கவிமணி” என்ற வெள்ளித் தட்டில் பொறிக்கப்பட்ட பெயரை சி.வி.க்கு ஞானிக்கை கூட்டுறவு குட்டனார்.

டைம்ஸ் பாலச்சந்திரன் பொன்னாடை போர்த்தினார். முத்த எழுத்தாளர் இளங்கீரன் மலர் மாலை அணிவித்து கெளரவித்தனர்.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. சிறப்பான ஏற்புறை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். இதன் பிறகு பத்திரிகைகள் மக்கள் கவிமணி என்றே சி.வி.யை எழுதினார்கள்.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை 1982ம் ஆண்டு மே மாதம் கொழும்பில் தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் பேராசிரியர் கைலாசபதியால் வழங்கப்பட்ட “மக்கள் கவிமணி” என்ற பெயரே அவருக்கு நிலைத்து விட்டது.

அவரின் தொழிற்சங்க அறிக்கைகள் கூட இலக்கிய வடிவமாக இருப்பதை பேராசிரியர் கைலாசபதி எடுத்து காட்டினார்.

ச.வி.யன் நாவல்கள்

மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய நால்களில் பெரிதும் பேசப்பட்டது இரண்டு நாவல்கள். ஒன்று ‘வீட்றிறவன்’, மறந்து ‘இனிப்பட மாட்டேன்’ என்ற இரண்டு நாவல்கள்.

‘வாழ்வற்ற வாழ்வு’ என்ற தோட்டத்து நாவலாகும். 1960 மார்ச் 27ல் இது தினகரனில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது.

மற்றும் ‘எல்லைப்பறும்’, ‘பார்வதி’ என்ற ஏணைய இரண்டும் ஆக மூன்று நாவல்கள் தினகரனில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளன.

‘பார்வதி’ சி.வி.யால் தமிழில் எழுதப்பட்ட நாவலாகும். மற்ற இரண்டும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஹட்டன், பொ. கிருஷ்ணகவாமியால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

அறுபதுகளில் வீரகேசரியில் தொடர்க்கதையாக வெளிவந்த நாவல் ‘வீட்றிறவன்’. இந்த நாவல் தொடர் கதையாக வெளிவந்த பொழுது பெரிதும் பேசப்பட்டது. இந்த தொடர்க்கதையில் ஓவியங்கள் இடம்பெறாமல், தத்துபமான புகைப்படங்கள் இடம்பெற்றன.

இந்த நாவலின் கதாநாயகனான ராமலிங்கம் டயகம தோட்டத்தில் மரணித்த ஏப்ரஹாம் சிங்கோவின் கல்லறைக்கு சென்று வணங்குவதை காட்டும் புகைப்படங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு தடவை சி.வி.யுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது டயகம தோட்டத்தில் போராட்டத்தில் பலியான ஏப்ரஹாம் சிங்கோவின் மரணித்தைப் பற்றி பல தகவல்களைச் சொன்னார்.

ஜம்பதுகளின் நடுபகுதியில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அஸீஸுக்கும், தொண்டமானுக்கும் இடையில் பிரச்சினைகள் தோன்றுத் தொடங்கின.

அஸீஸ் தனியாக பிரிந்து சென்றார். அவருடன் முந்போக்கு எண்ணங் கொண்ட சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.ஜி.எஸ். நாயர், பி.பி. தேவராஜ் (தற்போதைய நாடஞ்சமன்ற உறுப்பினர்), எஸ்.எம். சுப்பையா ஆகியோர் ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்ற புதிய தொழிற் சங்கத்தை அமைத்தனர்.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த பெருந்தொகையானார் ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸில் இணைந்தனர். இந்த தொழிற்சங்கத்தை இலங்கை தொழில் வழங்குவோர் சம்மேனனம் பதிவு செய்ய மறுத்தது.

இதனால் ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அக்கரப்பத் தனையில் உள்ள டயகம் தோட்டத்தில் 1956ம் ஆண்டு மே மாதம் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. 2000 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றினார்கள்.

ஐனாநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் அந்துல் அஸீஸடன் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு சி.வி. பிரசாரம் செய்தார். டயகம் தோட்ட வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் எடு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டன.

அதனால் தோட்ட அதிகாரிகளால் பொலிஸார் அங்கு அழைக்கப் பட்டனர். ஆயுதம் தங்கிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் டயகம் தோட்ட கிழக்கு பிரிவில் நுழைந்தனர். தொழிலாளர்கள் மலையின் மீது கூடி நின்றனர். எதிர் யூனியனைச் சேர்ந்த முப்பது தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்துக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டனர்.

ஆயுதம் தாங்கிய பொலிஸார் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தனர். அதற்கு ஏப்ரலூாம் சிங் கோ என்ற தொழிலாளி பலியானார். தொழிலாளியின் மரணத்திற்கு காரணம் அவன் தலையில் நுழைந்த துப்பாக்கி குண்டு. இதனால் ஆத்திரம் கொண்ட தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி பாலத்தை உடைத்தார்கள்.

அதன் பின்னர் 60 ஆயிரம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பேராட்டத்தில் குதித்தனர். இதில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் சங்க வேறுபாடினர் கலந்து கொண்டனர்.

அப்பொழுது பிரதமராக இருந்த எஸ். டப்ளியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்களைக் கொண்ட மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினார். அந்த மாநாட்டில் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் அ. அஸீஸ், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் எஸ். தொண்டமான், வங்கா தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன் தலைவராக இருந்த டாக்டர் கொல்வின், ஆர்.டி. சில்வா ஆகியோர் தோட்ட உரிமையாளர் சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

அதன் பிறகு தோட்ட உரிமையாளர் சம்மேளனம் அஸீஸ் தலைமையில் இயங்கிய ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸை அங்கீகரித்தது.

பொலிஸாரின் துப்பாக்கி குண்டுக்கு இரையான ஏப்ரஹம் சிங்கோ மரணசடங்கில் முப்பது ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். மரண ஊர்வலத்தில் வெள்ளை, சிவப்பு கொடிகள் காணப்பட்டன. டாக்டர் கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா, அஸீஸ் ஆகியோர் முக்கிய உரையாற்றினார்கள்.

இன், மத, பொழி பேதமின்றி தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்காக தொழிலாளி உயிர்துறந்து இதுவே முதல் தடவை. இதனை சி.வி. அடிக்கடி நினைவு கூரவார்.

மலையக மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காக நடாத்திய போராட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என அடிக்கடி கூறுவார்.

இன் பாராட்டேன்

மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி.யின் நாவல்கள் சிறப்பாக பேசப்பட்ட நாவல்களில் மிக முக்கியமானது வீட்றுவான். இந்த நாவல் ஒரு தினசரியில் 1962ல் தொடராக வெளியிடப்பட்டது.

அதன் பிறகு சி.வி.யால் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறப்பான நாவல் ‘இனி படமாட்டேன்’. இதுதான் அவரால் எழுதப்பட்ட இறுதி நாவல். ‘இலங்கை இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் அவலநிலை பற்றிய நாவல் என்ற தலைப்புடன் இந்த நாவலை மீண்டசி பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டனர்.

இந்த நாவல் முதலில் தொடராக வெளிவந்தது. இதன் ஒரிரு அத்தியாயங்கள் அப்போது வெளியிடப்படவில்லை. ஆனாலும் நூலை வெளிவந்த பொழுது முழுமையாக வந்தது.

சி.வி.யே நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு தெரியும் சி.வி.யும் ஒரு கதாபாத்திரமாக இந்த நாவலில் வந்தார். தனது சுயசரிதையையும் இணைத்து இதனை எழுதினார்.

‘இனிபட மாட்டேன்’ நாவலில் வரும் சந்திரன் - பாத்திரம் சி.வி.யின் கதாபாத்திரமாகும்.

‘இனிபட மாட்டேன்’ நாவலில் வரும் ஜகன் - தமிழ் தந்தைக்கும் சிங்கள தாய்க்கும் பிறந்தவன். வன்முறைக்குப் பின்னர் தமிழ்நாடு செல்லலாமா என யோசித்து அந்நாட்டைச் சொன்று பார்த்து வருகிறான். அங்குள்ள நிலைமைகள் அவனது போக்குக்கும், சிந்தனை ஓட்டத்துக்கும் ஒத்துக் கொள்ளலில்லை.

இங்கேயே இருந்து விடுவது என்று தீர்மானமான முடிவு எடுக்கிறான்.

‘மலைநாட்டில் வீடுகள் கட்டவும் இளைய தலைமுறையின் மனதை அச்சியில்லாது அமைக்கவும் சிற்பிகள் தேவை என்று ராஜன் என்ற கதாபாத்திரம் ஜகனிடம் சொல்கிறது. ராஜன் என்ற கதாபாத்திரம் சி.வி.யே இதனை அவருடன் நன்கு பழகியவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

‘வெள்ளிக்கிழமை உங்க வீட்டு அம்மாளை நல்லாய் பார்த்தேன். ரொம்ப மிடுக்கா சிங்கள நடைபோட்டு உங்களோட போச்சே. அதென்ன சிங்கள நடை என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டேன். சிங்கள ஆஞ்ச நடக்கிறதையும் தமிழ் ஆஞ்ச நடக்கிறதையும் பார்த்தாலே தெரியும். அவங்க சொந்த வீட்டில நடக்கிற மாதிரி நடக்கிறாங்க. நாங்க பரக்க, பரக்கப் பார்த்து நடக்கிறோம்.

மேலே காண்பது நீங்கள் படிக்கவிருக்கும் இந்த நாவலில் வரும் உரையாடலின் ஒரு பகுதி என தனது அணிந்துரையை ஆரம்பித்த தொழு.சி ரகுநாதன் இலங்கை நாட்டிலுள்ள இந்திய வம்சாவளித் தமிழினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணும், சிங்களக் பெண்ணொருத்தியை காதலித்து மணந்து கொண்ட அதே தமிழினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆணும் பேசிக் கொள்ளும் பகுதி இது. இந்த வரிகளிலே இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் அங்கு எத்தகைய சூழ்நிலையில் வாழ்ந்த வருகின்றனர் என்பதனை புலப்படுத்தி விடுகின்றன.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் வீடற்றவர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர். அது மட்டுமல்ல அவர்கள் பாதுகாப்பற்றவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்த உண்மையைத் தான் மேலே கண்ட உரையாடல்கள் இரண்டே வரிகள் உணர்த்தி விடுகின்றன.

இந்த இனிப்டமாட்டேன் என்ற நாவலைப் பற்றி சி.வி.யுடன் நீண்ட நேரம் உரையாடியுள்ளேன். இந்த நாவலைப் பற்றி பேசும்பொழுது அவர் உணர்ச்சி வசப்படுவார்.

எழுத்தாளன் என்பவன் வாழ்க்கையில் வெறும் பார்வையாளராக இருக்க கூடாது. அதில் பங்கெடுப்பவனாக இருக்க வேண்டும். சி.வி. வெறுமனே ஓர் எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல, அவர் ஒரு அரசியல்வாதி. மலையக மக்களின் பிரதிநிதியாக நாடாளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தவர். மேலும் அவர் ஒரு தொழிற்சங்க தலைவரும் கூட. அவர் மரணிக்கும் வரை தொழிற்சங்க வாதியாகவே செயல்பட்டார்.

எனவே, அவரது எழுத்துக்களில் நாம் உண்மையான வாழ்க்கையை காண முடிகிறது.

‘இனிப்டமாட்டேன்’ என்ற அவரது நாவலும் ஓர் வரலாற்று ஆவணமாகும். இவர் எழுதிய நாவல்கள் தோட்ட மக்களின் உழைப்பிற்கே தம்மை அர்பணித்த மக்களின் வரலாற்று காவியங்களாகும்.

சி.வி. அவர்கள் எழுதியதை போல வாழ்ந்து காட்டியவர். தொழிலங்க வாதியாக வாழ்ந்த சி.வி. தொழிலாளர் மீது வேறுபிரிமானமும் பெருமதிப்பும் கொண்டிருந்தார்.

அவர் நண்பர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதோ அல்லது எழுதிக்கொண்டிருக்கு பொழுதோ தொழிலாளர்கள் வந்து விட்டால், தனது வேலைகளை அப்படியே விட்டுவிட்டு தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்கே முதலிடமும் முக்கியத்துவமும் கொடுப்பார்.

இதை நான் நேரில் பல தடவை பார்த்து மட்டுமல்லது அனுபவித்து இருக்கிறேன்.

ஒரு தடவை மலையக இலக்கியம் பற்றி கவுன்யான சர்ச்சையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். விவாதம் கவாரஸ்யமாக இருந்தது.

அப்பொழுது தலவாக்கலையிலிருந்து இரண்டு தொழிலாளர்கள் வந்துவிட்டார்கள்.

அந்த தொழிலாளர்கள் சி.வி.யை பார்த்தவாறு தயங்கி நின்றனர். ‘வாங்க’ என்று தொழிலாளர்களை அன்புடன் அழைத்து நாற்காலியில் அமர் சொன்னார்.

பிறகு, என்னைப் பார்த்து “ஜேஸே... இந்த பத்திரிகையை அந்த மேசையிலே போய் உட்கார்ந்து படிங்க” என்ற என்னிடம் கூறிவிட்டு அந்த தொழிலாளர்களுடன் உரையாட தொடங்கினார். அவர் பக்கத்திலிருந்த மேசையில் போய் அமர்ந்தவாறு சி.வி. என்ன பெசுகிறார் என்பதை அவதானித்தேன்.

அவர்கள் ஏதோ பிரச்சினைகளை சொல்ல முனைகிறார்கள்.

“ஜேஸே... அதிருக்கட்டும் சாப்பிட்டார்களா? என தொழிலாளர்களை கேட்கிறார். அவர்கள் சாப்பிட்டு வந்திருப்பதை அறிந்து, “கணேஷ், என்று கூப்பிடுகிறார்.

அடுத்த அறையிலிருந்து கணேஷன் என்ற இளைஞர் வருகிறார்.

“எங்கே அன்பழகன். இவர்களுக்கு குடிக்கை ஏதாவது கொண்டு வாருங். வெயிலில் வந்திருக்காங்க...” என்றார்.

“குளிர்பானம் வருகிறது. முதலில் இதை குடிங்கள் அப்புறம் பேசுவோம்” என்கிறார்.

தொழிலாளர்கள் அந்த குளிர்பானத்தை அருந்திய பின்னர் அவர்களின் பிரச்சினை என்ன? என்று கேட்கிறார்.

தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை சொல்கிறார்கள். அப்படியா ஜூஸ் என்று கேட்டபடி பைலை எடுத்து புற்டுகிறார். டெலிபோன் நம்பரை எடுத்து போன் பண்ணுகிறார்.

மறுபடியும் வேறு நம்பருக்க போன் பண்ணுகிறார். அரை மணித்தியாளம் நகர்கிறது.

பிரகு தொழிலாளர்களை பார்க்கிறார். உங்கள் விவசயமாகத் தான் பேசினேன். தோட்டத்துரைக்கிட்ட கொன்பிரன்சுக்கு திகதி கேட்டிருகின்றேன். நம்ம பிரதிநிதிக்கு ஒரு கடிதம் தானேன். அதை கொண்டு போய் கொடுங்க என்கிறார்.

பின்னர் டைப்பிள்ஸ்டை கூப்பிட்டு ஆங்கிலத்தில் கடிதத்தை டிக்டேட் செய்கிறார்.

சிறிது நேரத்தில் தொழிசங்க கடித தாளில் கடிதம் டைப் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதனை ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவை பார்த்து திருத்தம் செய்து கையொப்பமிடுகிறார்.

பின்னர் முகவரி டைப் செய்யப்பட்ட கடித உறைகளில் கடிதத்தை போட்டு தொழிலாளர்களிடம் கொடுக்கிறார்.

சிறிது நேரம் அவர்களுடன் பலதும் பத்தும் பேசுகிறார். தொழிலாளர்களிடம் பல தகவல்களை கேட்டு தெரிந்து கொள்கிறார்.

சி.வி. தலவாகல்லையின் நாடாஞ்சுமன்ற பிரதி நிதியாக இருந்தவர் அல்லவா? அதனால் தலவாக்கல்லை மக்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவர் அல்லவா? அந்த பகுதிகளில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை மிகவும்

சிரமப்பட்டு வளர்த்தவர் அல்லவா?

தனது தொகுதியைச் சேர்ந்த வட்டகொட புகையிரத சேவை மேம்பாட்டுக்கும், நுவரெலியாவில் தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பணியாற்றினார்.

வட்டகொடை, ஹோலிரூட், தங்காகல்ல தோட்டங்களில் பாடசாலை அமைக்க நிலம் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

நாடாஞ்சுமன்றத்தில் மலையக கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல தடவை பேசியுள்ளார்.

அதனால் தோட்ட தொழிலாளிகள் அவரை பெரிதும் மதித்தனர்.

தொழிலாளர்கள் சி.வி.யிடம் விடைப்பெற்று சென்ற பின்னர் “ஜீஸே... எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் நம்ம ஆளுகளுக்கு விடிவேயில்லை” என்றார்.

மக்கள் கவிமணி சி.வி. தனது எழுத்து பணியைவிட தொழிற்சங்க பணிக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்.

ஒரு தடவை சுகவீனமாக இருந்த அவரைப் பார்க்க விட்டிற்கு போயிருந்தேன்.

அவரோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஹட்டன் பகுதியில் தொழிலாளர்கள் சிலரை பொலிஸார் கைது செய்திருப்பதாக ஒரு தகவலை ஒருவர் கொண்டு வந்தார்.

சுகவீனமாக படுக்கையில் இருந்த சி.வி. அவரது விட்டில் தங்கியிருந்த மருமகனான இராஜேந்திரனை அழைத்தார். அப்பொழுது ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜே. ஆர். ஜயவர்தனவிற்கு தந்தி அடிக்கும்படி, அதனை எவ்வாறு அடிக்க வேண்டும் எனக் கோபத்துடன் அவரை எழுதும்படி ஆங்கிலத்தில் கூறினார். அவரது கோபம் நியாயமானதாக எனக்குப் பட்டது.

அதனால் தான் அவரது எழுத்துக்கள் இந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை புங்கணிக்கப்பட்டதும் அடக்கி

ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தை தனது எழுத்துக்களால் படமிருந்து காட்டினார். இவரது ஆவேசம் மிகுந்த எழுத்துக்கள் இந்த மக்களின் துண்பங்களை, துயரங்களை வெளியிலக்கத்திற்கு வெளிச்சம் போட்டு காட்டியது.

கன்னூன் மரணம்

சி.வி. மறைந்து விட்டார் என்ற தகவல் எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. 1984ம் ஆண்டு நவம்பர் 16ந் திங்கதி தனது இறுதி முக்கு வரும் வரை தொழிற்சங்க வாதியாக பணிப்பாற்றினார்.

உடனே, நாடறிந்த இலக்கியவாதியும், தேசியகவுடி கூட்டத்தில் தமிழ் பகுதிக்கு பொறுப்பாகவிருந்த நண்பர் நவசோதி அவர்களை சந்தித்து சி.வி. மரணித்து விட்டார் என்ற செய்தியை தெரிவித்தேன்.

உடனே மேலதிகாரிக்கு தனது கூகோதரனை இழந்து விட்டதாக எழுதி கையொப்பமிட்டு உடனே என்னுடன் புறப்பட்டு வந்தார்.

இருவருமாக சி.வி. பணியாற்றிய தொழிற்சங்கமான தொழிலாளர்கள் தேசிய சங்க காரியாலத்திற்கு சென்றோம். அங்கே இருந்த கணேசனிடம் கூறி உடனடியாக தொழிலாளர் தேசிய சங்க செயலாளர் பி.வி. குந்தையாவுடன் தொடர்பு கொண்டேன்.

உடனே கொழும்பு வருவதாகவும் ஏனைய பணிகளை செய்யும் படி அன்புக்கட்டளை போட்டார்கள்.

நானும் நண்பர் நவசோதியும் வாணொலி, பத்திரிகைக்களுக்குரிய செய்திகளை எழுதிக் கொண்டு வாணொலி நிலையம் சென்றோம்.

அங்கு தமிழ் சேவைக்கு பொறுப்பாக இருந்த திரு. திருஞானசந்தரம் எங்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். உடனே செய்தியை வாணொலி தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில சேவைகளில் ஒலிபரப்ப ஏற்பாடு செய்தார்.

உடனே தயாரிப்பாளர் செல்லி சர்சௌருபவுதி நாதனை அழைத்து அன்று ஒலிபரப்பாகவிருந்த கலைக்கோளம் நிகழ்ச்சியை வேறு ஒரு சி. வி. சில நிலைங்கள்

தினத்தில் ஒளிபரப்பும் படியும், சி.வி.யைப் பற்றி சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றையும் ஒளிபரப்பும் படி கேட்டுகொண்டார்.

சி.வி.யின் சிறப்பு நிகழ்ச்சியை எவ்வாறு ஒலிபரப்புவது யார்? யீர் யார் பங்குபற்றுவது? அவர்களை எவ்வாறு தொடர்பு கொள்வது என கலந்துரையாடுகின்றோம்.

மாலை 5மணிக்கு ஒலிபதிவு செய்ய வேண்டும். சி.வி. கவிஞர், தொழிற்சங்கவாதி என்றபடியால் சி.வி.யைப் பற்றி நன்கு தெரிந்த கவிஞரையும் தொழிற்சங்க வாதியையும் கூட்டி வாருங்கள். முன்று மணிக்கு முன்னர் அவர்களின் பெயர்களை தெரிவிக்க வேண்டும் என்றார் சுற்சொருபவதி நாதன்.

மல்லிகை ஈஞ்சிகையில் சி.வி. அட்டைப்படக் கட்டுரையையும், நான் எழுதிய சி.வி. பற்றி கட்டுரையையும் அவரிடம் கொடுத்து விட்டு வெளியே வந்து சூபவாஹினி செய்திப் பிரிவில் பணியாற்றிய சிங்கள நண்பர் ஒருவரை தொடர்பு கொண்டேன்.

சி.வி.யை பற்றியும், அவர் ஒரு கவிஞர், தொழிற்சங்க வாதி, முன்னாள் தலவாக்கல்லை பாரானுமன்ற உறுப்பினர் என்ற தகவலை தெரிவித்தேன்.

அவர் உடனே புகைப்படம் இருக்கிறதா எனக் கேட்டார். நான் கொண்டு சென்றிருந்த அவரது மார்பளவு புகைப்படத்தை கொடுத்தேன்.

நிச்சயமாக மாலை தமிழ், சிங்கள செய்தியில் இடம்பெறும் எனக் கூறி விடைபெற்றார்.

மீண்டும் நானும் நவசோதியும் தொழிலாளர் தேசிய சங்க அலுவலகம் வந்தோம்.

தொலைபேசி மூலம் பலரை தொடர்புக் கொண்டு இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் பணியாற்றிய திரு. இராஜமாணிக்கத்துடன் தொடர்புக் கொண்டோம். அவர் சி.வி.யின் தொழிற்சங்க பணிகளை நன்கு அறிந்தவர். சி. வி.யிடம் உதவியாளராக காங்கிரஸ் பணியாற்றினார்.

பின்னர் ஒருவாறு கவிஞர் மலைத்தம்பியையும் தேடிப்பிடித்தோம்.

நிகழ்ச்சியில் நண்பர் நவசோதி, நான். கவிஞர் மலைத்தம்பி, தொழிற்சங்கவாதி இராஜமாணிக்கம் ஆகியோர் பங்குபற்றுவது என பெயர்களை நிகழ்ச்சி தயாரிப்பளர் செல்வி சுற்சொருபவதி நாதனுக்கு அறிவித்தோம்.

இட்டனிலிருந்து தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவர் டி. அய்யாத்துரை, செயலாளர் பி.வி. கந்தையா, நிதிச் செயலாளர் பி. பெருமாள் ஆகியோர் வந்து விட்டனர்.

எல்லாருமாக சி.வி.யின் தலங்கம இல்லம் சென்று சி.வி.க்கு அஞ்சலியை செலுத்தினோம்.

மாலை 5மணிக்கு நானும், நவசோதியும் வாணொலி நிலையம் வந்தோம். அங்கு கவிஞர் மலைத்தம்பியும் தொழிற்சங்க வாதி இராஜமாணிக்கமும் எங்களுக்காக காத்திருந்தனர்.

எந்த வித ஒத்திகையும் இன்றி உடனே நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. செல்வி சுற்சொருபவதி நாதன் அந்த நிகழ்ச்சியை சிறப்பாக நூற்புபடுத்தினார்.

மறுநாள் விடியற்காலை பொழுதில் கொழும்பில் ஏற்பட்ட தீவிரவாதிகளின் தாக்குதலால் ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

கவிஞரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. கவிஞரின் உறவினர்கள் கலந்து கொள்ள பொலிஸ் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

என்னே கொடுமை... உணர்வோடு ஒன்றிப் பழகிய ஒரு கவிஞரின் இறுதிச் சடங்கில் கூட கலந்து கொள்ள முடியாத சோக குழநிலை.

மறுநாள் அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று அவரது துணைவியார், மகள் ஆகியோர்களை சந்தித்து திரும்பினேன்.

சி.வி. நம்மை விட்டு மறைந்தாலும் அவரது நினைவுகள் நம்மை விட்டு மறையாது.

அவர் மறைந்த ஓராண்டை ஒரு சிறப்பான நிகழ்வாக நடத்த வேண்டும் என விரும்பினேன்.

மலையக கலை இலக்கிய வாதிகளுடனும் தொழிற்சங்க வாதிகளுடனும் இணைந்து இதனை அட்டனில் நடத்த விரும்பினேன்.

அவரது ஓராண்டு நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்தை 1985ம்-ஆண்டு டிசெம்பர் முதலாம் திகதி அட்டன் நகரசபை மண்டபத்தில் மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் நடத்தினோம்.

பேரவையின் தலைவர் திரு. ஏ.பி.வி. கோமஸ் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்தார். சி.வி. கவிதைகளைப் பற்றி பதுணையைச் சேர்ந்த தமிழோவியன் பேசினார். சி.வி.யின் ஆங்கில எழுத்துக்களைப் பற்றி எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் உரையாட்டினார். சி.வி.யின் தொழிற்சங்க பணிகளைப்பற்றி அவருடன் பணியாற்றிய தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவர் டி. அய்யாத்துரை உரையாற்றினார். சி.வி.யின் படைப்புகளும், அவரது மனித நேயமும் பற்றி நான் உரையாற்றினேன்.

அந்த கூட்டத்தில் எழுத்தாளர் சாரல் நாடன் சி.வி. பற்றி பலர் அறியாத தகவல்களை வெளியிட்டார். ‘சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆளுமை வெளிப்பட்டது ஆங்கில கவிதைகளில் தான். ஆர். ஆர். குரோசெப் தம்பையா, தம்பியுத்து என்று ஆங்கில கவிதைகள் புனைந்த ஏனைய இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞரூர்களோடு இணையாக வைத்துப் புகழ்பெற்றவர்.’ என்றார்.

ஜோர்ஜ் கீட், ஜே. விஜயதுங்க, ஹரிஸன் பீரிஸ், அன்டஸ்வேன், நளினி ஜயகுரியா, வோஸ்டர் தல்கொட்டிய, ஏர்லிமென்டிஸ், ஷூக்டர் டி. அல்விஸ் என்ற ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஏனைய இலங்கை கவிஞர்களோடு சமாமாக வைத்து அழைக்கப்பட்டவர் சி.வி.’ இப்படி பல தகவல்களை தந்தார் சாரல் நாடன், கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதாஞ்சலியும் இடம்பெற்றது. கூட்டம் முடிந்த பின்னர் நானும் நண்பர்களான சாரல்நானும், தமிழோவியனும் சி.வி.யைப் பற்றி முவரும் அந்தனி ஜீவா

முன்று கட்டுரை எழுதி ஒரு நாலாக வெளிப்பிடுவதற்கு முடிவு செய்தோம்.

அதன் பின்னர் பல்வேறு பணிகள் காரணமாக அதனை மறந்து விட்டோம். 1986ம் ஆண்டில் மலையக கலை இலக்கிய பேரவையின் ஆண்டு விழாவை சிறப்பாக நடத்த வேண்டும் என முடிவு செய்தோம்.

நாம் நடத்தும் விழாக்கள், நால் விமர்சனங்கள், கலந்தறையாடல்கள், கருத்தரங்குகள் காற்றோடு கை குலுக்கிய கலையாக முடிந்து விடுகின்றன. அதனால் பேரவையின் ஆண்டு விழாவின் போது நால்களை வெளியிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என திட்டமிட்டோம். இதற்காக பேரவையின் முக்கயஸ்தர்களுடன் கலந்துறையாடினோம்.

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஜந்தாண் டு விழாவுக்காக ஒரு மாதம் இருக்கும் பொழுது நண்பர் சாரல்நாடன் என்னை தேடி வந்து ஒரு சி.ஆர். நோட் புக்கை தந்தார்.

அதனைப் பிரிந்துப் பார்த்தேன். ஆச்சரியத்தில் என் விழிகள் வியப்பால் விரிந்தன.

சி.வியைப் பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரை. பல தலைப்புகளில் எடுத்திவிருந்தார். ஒரே முச்சில் அதனை வாசித்து முடித்தேன்.

இருவரும் பேரவையின் ஜந்தாவது ஆண்டுவிழாவில் அதனை நாலுருவில் கொண்டு வருவது என முடிவு செய்தோம். ‘சி.வி. சில சிந்தனைகள்’ என்று தலைப்பிட்டோம்.

உடனடியாக அதனை கண்டியிலிருந்த யூனியன் அச்சகத்தில் அச்சிட கொடுத்தோம். ஓயியர் சாமியிடம் அட்டையை சிறப்பாக அமைத்து தரும்படி கேட்டுகொண்டோம்.

அதே வேளையில் எங்களோடு இணைந்து செயல்பட்ட இளைஞரான ச. முரளிதரன் ‘தியாகயந்திரங்கள்’ என்ற பெயரில் கவிதைத் தொகுதி ஒன்றினை வெளியிட முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்.

மலையக கலை இலக்கிய பேரவையின் சகோதர அமைப்பாக மலையக வெளியிட்டகம் என்ற பெயரில் வெளியிட்டகம் ஒன்றினை ஒருவாக்குவது என சாரல் நாடன், முரளிதரன் நான் மூவருமாக கூடித்

தீர்மானித்தோம்.

மலையக கலை இலக்கிய பேரவையின் ஜந்தாவது ஆண்டு விழாவில் காலை நடைப் பெற்ற மலையக எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலின் போது சாரல் நாடன் எழுதிய ‘சி.வி. சில சிந்தனைகள்’ என்ற நாலை கவிஞர் தமிழோவியன் தலைமையில் வெளியிட்டு முந்பிரதியை திருமதி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களிடம் வழங்கினார்.

அதே விழாவில் கவிஞர் பண்ணாமத்து கவிராயர் தலைமையில் சு. முரளிதானின் ‘தியாகயந்திரங்கள்’ என்ற நாலையும் வெளியிட்டு முதற் பிரதியை மலையகத்தின் முத்த கவிஞரான கவிஞர் குறிஞ்சி தென்னவனுக்கு வழங்கினார்.

சாரல்நாடன் எழுதிய ‘சி.வி. சிந்தனைகள்’ என்ற நால் சி.வி. பற்றிய பல தகவல்களை தந்தது அவரோடு இருந்தவர்களுக்கே அவரேப் பற்றி தெரியாத தகவல்களாக, ஒரு படைப்பாளியைப் பற்றி இன்னொரு படைப்பாளி தந்த அருமையான சிருஷ்டி என அனைவரும் பாராட்டினார்கள்.

மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளையை சாரல் நாடனின் நால் நன்கு அழிமுகப்படுத்தியது.

சி.வி.யின் நினைவுகள் சாவதில்லை என்பதை இந்த நால் உறுதிப்படுத்தியது.

சி.வி. என்ற மாபெரும் இலக்கிய கர்த்தா வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்தோம். அவரோடு நெருங்கி பழகினோம் என்ற நினைவுகள் என்றும் மறுக்க முடியாதவை. அவைகள் நெஞ்சம் மறக்காத நினைவுகள்.

சி.வி. இன்று நம்மோடு இல்லை. அவரது நினைவுகள் என்றும் எம் நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கும்

தேயிலை வாழும் வரை சி.வி.யின் நாமம் வாழும்.

நாட்கரி ராணு கூட்டுரை

தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்

THE NATIONAL UNION OF WORKERS

(Regd. No. 2445)

Phone: 86538

618-3/3, Galle Road, P. O. Box 13, Colombo-3. 2nd June '75.
Anthony Jeewa Esqr,
No. 57, Mihinda Place,
Colombo 6.

Dear Friend,

May I confirm my request to you to meet at the above address on 7th June '75 at 10 a.m. This meeting is intended to obtain your views and advises as to how best the cause of Hill Country drama, dancing and music can be encouraged through the Drama and Music Pannales of the Cultural Council.

Along with this matter we might also consider some measure to advance our writings.

Your presence is very essential to consider the proposals of the Cultural Council on drama and music.

With regards,

Yours sincerely

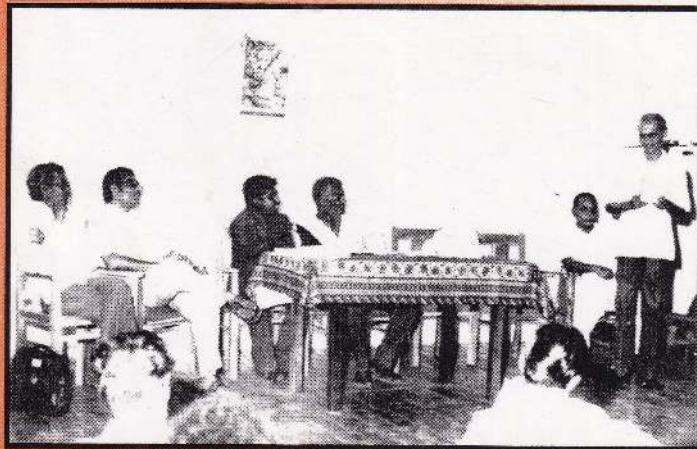

C. V. VENUPILLAI.

மக்கள் கவிமணி
சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்
02.06.1975 இல் நூலாசிரியர் அந்தனி ஜீவாவிற்கு
எழுதிய கடிதம்

1947 இல் தலவாக்கலை
தொகுதியில் போட்டியிட்ட
சி. வி. வேலுப்பிள்ளை
4,710 அதிகப்படி
வாக்குகளினால்
வெற்றியிட்டனார்.
வாக்களை தொகை 19
ஆயிரத்து 298.
வாக்களிலிருந்து தொகை
12 ஆயிரத்து 850.

மக்கள் கவிமணி சி. வி.
1947 ல் பாரானுமன்றத்திற்கு
சென்ற தோற்றும்.

மலையக இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் கொழும்பில் தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் தலைமையில் சி. வி. அவர்களை பாராட்டி கெளரவித்த பொழுது, பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் “மக்கள் கவிமணி” என்று பட்டமளித்த பொழுது, சி. வி. அவர்கள் ஏற்புரை நிகழ்த்துகிறார். பல்கலைச் செல்வர் ஏ. பி. வி. கோமஸ், பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேரவையின் செயலாளர் அந்தனி ஜீவா, கலாகுரி ஆர். சிவகுருநாதன், கவிஞர் வி. என். பெரியசாமி ஆகியோர் படத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

படம்: “டெம்ஸ்” சிவராஜா